

SZENTES ÉS VIDÉKE

VEGYES TARTALMU LAP

Megjelen vasárnap és csütörtökön reggel.
Előfizetési ár
 egy negyedévre 1 fnt 25 kr., félévre 2 fnt 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 I. tized 265. szám, öv. Fried Józsefné urnó házában, hová a kéziratok címzendők.

Hirdetéseket
 és nyilvántartó közleményeket a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít.

A tengeri kigyó.

A tengereknek épp úgy meg van a maguk mesevilága, akár a szárazföldnek, melyet ott épp úgy, mint itt benépesített az emberi képzelő tehetség, csodás alakokkal.

Az ókorok a rémséges felé hajló babonás hite szükségét érezte annak, hogy magát e szörnylényekkel gyötörje és a hétféjű sárkány, tüzet okádó oroszlán, emberek vérért szívó vampir meséi fentartották magukat, firól-fira átöröklött szájhagyományként, egész napjainkig épp úgy — akár a tengerlakta vidékeken a *tengeri kigyó*, mellyel mérhetlen vizitján találkozni: ma is nagy veszedelem előjele, mely a legedzettebb vén tengerész szívét is megremegteti.

A tengeri kigyó — úgy tartja a babonás hit, — mindannyiszor felvetődik egy-egy hajó közelében és megjelöl annak legénysége előtt, ahányszor valami veszély fenyegeti azt, ha nem mindjárt elsüllyedés vagy zátonyra jutás veszedelme. A matróz, ki legelőbb meglátja a zöldes-kék tengerárbán kigyózó veres szörnyeteget, önkénytelenül keresztet vet magára és hilk imát mormol, mert a veszély esetleg pusztán őt érheti, aminthogy megessett már — hogy a hajó legénysége közül csak egyetlenegnek adatott a szörnyet látni, míg a

többiek előtt láthatatlan maradt. De ez az egy aztán bizonynyal valami csodálatos és félelmetes módon pusztult el akkor.

Nos, a mesevilág e tengeri kigyója kíséri a megvalósulás felé vivő útjában a szentes vásárhelyi vasútépítés tervét is.

Azóta, hogy ez a terv, a kun-szentmárton-szentesi vonalrész forgalomba bocsátásával mind jobban-jobban előtérbe lép és kivált mióta újabban a vármegye vezérégyénei egész komolyan és céltudatosan fáradoznak megvalósításán, szünet nélkül kíséri a tengeri kigyó egy-egy közbevetett, újabbnál újabb és képtelennél képtelenebb vasútépítési terv alakjában, melyek mindenike, — csodálatosképen — rendszerint olyankor vetődik fel, mikor maga az eredeti tervezet egy-egy lépést halad előre a megvalósulás felé.

Lépésről-lépésre kimutatható e tengeri kigyó előbukkanása, változatos gyűrűzése, átídomulása, aminthogy lépésről-lépésre előtűnik a kéz is, mely azt a kigyót mozgatja nem azért, hogy a vasútépítés ügyét előbbre vigye, hanem, hogy mindannyiszor gátul vesse azt közbe; — de kimutatható aztán az is: milyen erkölcsi tényezők adják meg e kéznek az impulzust ahoz, hogy a szentes-vásárhelyi eredeti vasútépítési terv megvalósulása elé dobja ez akadályokat, melyek szerencsére csak pillanatnyi gátul szolgálnak és korántsem elég erősek

a terv kivételét végképen megakadályozni.

A vármegye — mint már említettük — közvetlen a szentesi vonalrész megnyitása után, kezdett a szentes-vásárhelyi helyi érdekű vasút eszméjével foglalkozni.

Nem birva kellő gyakorlattal e téren, híjján oly erőlyes vezérnek, ki erős kézzel vette volna magára a kezdeményezést: megtörtént, hogy akkor az előmunkálati engedély kinyerésében meghagyta magát előzetni gróf Bethlen Márk által, kinek ügyes sakkhúzásai aztán pár évig függőben tartották az egész ügyet oly módon, hogy nem jött össze egy egységes érdekelttség.

Egy érdeme azonban tagadhatlanul volt Bethlen gróf e huza-vonájának: az, hogy az érdekelték némelyike számbelileg fejezte ki már akkor azt a hányadot, amelylyel a vasútépítés költségeihez hozzájárulna és megszabta feltételeit is, melyek mellett az érdekelt-ségbe belépni kíván.

Igy tudtuk meg, hogy Mindszent 100,000 forinttal járul a vasút kiépítéséhez, de csak az esetben, ha az indulóház közvetlen a község alatt lesz; hogy Vásárhely 50,000 fntot adna, de ezt azon feltételhez kötö, hogy a vasút közvetlen épüljön Szentestől Vásárhelyig — Szegvár és Mindszent elkerülésével; hogy a gróf Károlyi uradal-

TÁRSASÁG.

A Futri Tamás tévedése.

Vig elbeszélés. 10.

Irtá: Bánfalvi Lajos.
(Folytatás.)

— Bizonyára, edes öregem. De csodálkozni fogsz, ha a gyónást közlöm veled.

— Nos?

— Nos hát, határozottan azt mondja, hogy nem szereti Futrit.

— Hazugság! Gyáva hazugság! Megtagadja szerelmét, mert haragomtól fel.

— De ha mondom...

— En meg nem hiszem. No, de majd ki ugratom a nyulat a bokorból. Ez a fiatal ember tetszik nekem. Ismételve előlvastam levelét: van benne hév, van benne temperamentum, és ez jó jel! Azt hiszem, ha vóm leend, legalább kedvemre kivesszekedhetem vele magamat minden nap.

— De Róbert! az istenért!

— Asszony, ne ingerelj! Mondom hogy tetszik nekem. Hol van Fanni?

Az átelleni ajtóhoz sietett, hogy beszólítsa, de nem kellett fáradsni, mert leánya e pillanatban nyitott be, ismét egyetlen-örv pillantást váltva anyjával.

— Nos, edes gyermekem, fogadta az érdemes könyvkereskedő a tőle kitelhető gyöngédséggel: valld be őszintén: szereted ezt a Futrit?

— Nem szeretem atyuskám.

— Hm, nem szereted? vélekedett Cenk ur ravasz mosolyal. És ha én azt mondanám, hogy nekem rendkívül tetszik, hogy nem gátolom egyesüléseket —

— Akkor is azt felelelné: nem szeretem, nem is szerettem soha!

— Leány! azt mondom: ne üzz velem játékok! rikácsolt Cenk ur, újból elragadtatva magát vak indulatától.

Aztán még egyszer leküzdve haragját, diplomatikus furfanggal folytató:

— Hm, nem ostobán fogtatok hozzá. A kisasszony kacagva beszéli el, milyen erőszakkal fosztották meg gyűrűjétől. Ha vén bolond atya tréfára veszi a dolgot, akkor elmondhatják neki, hogy tulajdonképp gyűrűrablásról nincsen is szó. Inkább önkényes adomány, mely régi viszony kifolyása. De mert a házártsos öreg dühös lesz és visszaköveteli a gyűrűt: a kisasszony kora reggel élmegy és személyesen hozza el...

— De atyám!

— Róbert!

— Semmi „atyám” semmi „Róbert.” Mondom, hogy így volt. Azt hiszitek, nem látok át a szítán? Csak ellenkezni kell ezzel a vén házártsos atyussal, mert az mindig mást akar. Ha tetszik neki a fiatal ember, ha úgy találja, hogy vérmérsékleténél fogva jó vőnagynak válhat belőle: csak azért is azt kell mondani, hogy nem szeretjük, ki nem állhatjuk. Az öreg nem enged, erőszakolni, kényszeríteni fogja a kisasszonyt, ki aztán

ily módon egész kénye szerint jut főköttő alá. Nos, elhaláltam?

— Nem, atyám! Mondtam, hogy nem szeretem Futri urat és e mellett maradok.

— Hazugság. Gyáva hazugság! tört ki a nehezen visszafojtott düh, az érdemes könyvkereskedőből. Ha bevallottad volna, hogy szereted: férjed leendett. De így, soha! Soha! Ha mindjárt térdem csuszva kérnéd is beleegyezésemet!

A vér elfutotta szeméit, vonásai eltörtölk, önmagából kikelve dőlt egy támlányba és fuldokolva hörgö:

— Asszony, hamar egy pohár szelters vizet, mert megfulladok!

VI.

Az öreg Ferenc, egyik kezében poroló seprével, a másikban törölő ruhával éppen kifelé tipegett a gondosan feltakarított hálószobából, mikor az előszoba ajtaja nagy robajjal nyílt és csapódott ismét be, tudatva, hogy gazdája haza érkezett.

Bevárta hát, míg az estezke bejött és hozontos szemöldökei alól éles sarkaként figyelte arcát, mintha vonásából akarna kedélyállapotát kibetűzni.

Feladata nem volt nehéz.

Tamás ur rohamlépésben jött, cilingéret az ágyra, sétatálcáját egy sarkba dobta, végig vetette magát a pamlogon, aztán hirtelen felugrott és ujjait hajába mellestve, érhetlen szavakat mormolva fel-alá futkosott a szobában.

(Folyt. köv.)

mak a vasutat egyáltalán nem tartják magukra előnyösnek és így semmit sem áldoznak a vasút kiépítésére s hogy Szegvár szintén adna 60 ezer forintot, ha állomást kap.

Mindez akkor természetesen csak elvben mondatott ki így és az idők folyamán, mint köztudomású, sok változást szenvedett.

Bethlen gróf huzavonája a vármegyékben bekövetkezett új főispáni kinevezés által erős lökést szenvedett.

Zsilinszky Mihály főispán erős kézzel ragadta meg a vasútépítés ügyét és támogatva a vármegye jobbjai, leginkább *Stammer* alispán tapasztalatai által, csakhamar kieszközölték a kormánytól, saját nevékre, az előmunkálati engedélyt.

Ezt megelőzően merült fel az első tengeri kigyó a szentes-orosházi vasúti terv alakjában, mely azonban csakhamar elvetetett, mikor a vármegye közgyűlésének többsége kimondta, hogy az eszmét csak az esetben tenné magáévá, ha a szentes-vásárhelyi terv megvalósítására irányuló minden törekvés sikertelenné bizonyulna.

Alig mult el azonban tőlünk ez a veszedelem: jött a másik.

Bethlen gróf eladta az előmunkálati engedélyt és addig készült terveit *Török Zoltán* orsz. képviselőnek és érdektársainak, kik mögött a fama nem kisebb pénztekintélyt vett szárnyára, mint a *Rothschild*-bankházat.

Hírlett, hogy nem vicinális vasutat, hanem első rangú vonalat szándékoznak építeni, melynek költségei másfél millióra vannak előirányozva s hogy milyen dőreség volna: e kedvező alkalmat elszalasztani, mikor úgyszólván ingyen jutnánk egy elsőrangú vonalhoz.

Mik akkor is rámutattunk e hír hihetetlen voltára. Képtelenségnek tartottuk, hogy a *Rothschild*-bankház, melynek módjában van elsőrangú vállalkozásba bocsátkozni, ide jöjjön egy kis, 40—42 kilométeres vasutat építeni, a mi szép szemekünk kedvéért.

De lát a reklám nagydobja rettenetesen verte a riadót egészen addig, míg végre *Bethlen* gróf jogutódai be nem vallották, hogy szó sincs elsőrangú vasút építéséről, szó sincs a *Rothschild* millióiról, hanem pusztán csak arról, hogy a szokottnál jobb minőségű sinekre fektetnék a vonalat és az építési költségek azon összege erejéig, mely az érdekeltégtől nem telnek ki, elsőbbségi részvényeket bocsátanának ki, míg az érdekeltégek törzsrészvényeket kapnak.

A második tengeri kigyó volt ez, melyet ismét a spekuláció hozott mozgásba és tetett közbe; de szerencsésen megbirkóztunk ezzel is és az új engedélyesek törhetlenül haladtak a maguk elé kitűzött cél: a szentes-vásárhelyi vasút kiépítésének megvalósítása felé.

Első dolguk volt az egységes érdekeltégek megalakítása: a legnehezebb munka, melyet azonban sikerrel oldottak meg.

Vásárhely elállt követelésétől, hogy a vasút egyenes irányban építtessék ki Szegvár és Mindszent kihagyásával és föltétlenül kötelező nyilatkozatot adott, hogy 50 ezer forinttal járul az építés

költségeihez. Mindszent megmaradt első 100 ezer forintos ajánlata mellett Szegvár a korábban megajánlott 60 ezer forintot 30 ezerre szállította le. Az uradalmak megmaradtak merev zárkózottságukban, melylyel különben még a szentes-orosházi vasút terve iránt is viselkedtek és végre Szentes szintén megszavazott 60.000 forintot.

A kereskedelmi miniszter, az ügyek ily kedvező fordulata mellett elrendelte a közigazgatási bejárást; az érdekeltégek képviseletében *Zsilinszky* Mihály főispán lépéseket tett az iránt, hogy a tenyő-szt.-mártoni, szentesi és szentes-vásárhelyi 3 érdekeltiséget lehetőleg egy társulattá alakítsa a kormány közvetítésével; a közigazgatási bejárás tényleg befejeztetett, a három érdekeltiség megtartotta értekezését és pedig — miként lapunk más helyen hírt adunk róla, — éppen nem eredménytelenül: s ime újból felvetődik a *tengeri kigyó* s újból a spekuláció az, ami oda veti az érdekeltégek közé, hogy az alig megszállárdult köteleket szétrobantsa.

És a kigyónak most is tetszetős a formája. Egy nagy világ vasútlétesítésével kecsget, mely városunkat összekötné az alföldi fümei, arad-csanádi és osztrák-magyar államvasutakkal, tehát oly kedvező, milyenről legszebb álmainkban sem mertünk álmodni.

Szentes egy nagy központtá válna általa s ami fő: pénzáldozat nélkül, mert ime már két pénzes ángliusz is akadt, akinek nincs jobb dolga: mint nekünk vasutat építeni.

És ki van mutatva, hány községet, hány ezer lelket hoz hozzánk közel ez az új irányú vasút, melyet a *Szentesi Lap* szerkesztője épít. És ki van mutatva ezzel az is: milyen erő mozgatja ezt az új tengeri kigyót.

A sértett egyéni hiúság fűti ez új vasút gözgépeit.

Az a körülmény, hogy a csongrád-megyei vicinális vasút építésével a *Szentesi Lap* szerkesztőjének nevenincs egybeforrva; hogy a hírlapok nem hozzák unatalan: *Sima* Ferencz a miniszternél volt a szentes-vásárhelyi vasút ügyében; *Sima* Ferencz ezzel és ezzel a bankkal értekezett a szentes-vásárhelyi vasútnak adandó kölcsön ügyében; *Sima* Ferencz itt meg ott járt, ezt és azt mondta, tette e vasút ügyében — ez hozza mozgásba minde szörnyterveket, melyek csak azért készülnek, azért vetetnek föl, hogy az érdekeltégek figyelmét az eredeti tervtől elvonják, egységét lehetőleg megbomlaszták és megmutassák e gyarló vármegyének: milyen semmi *Sima* Ferencz nélkül és mennyire rászorult a nagy férfi tanácsára, hozzá járulására minden ügye-bajában.

A nagyravagyás, az unatalan való nevezetés, tömiéneztetés utáni vágy ördöge sugallja mindez apróbb-nagyobb intriguákat s elég szomorú, hogy nálunk közszereplők lehetnek oly egyének, kiknek cselekedeteit ily gyarló és éppen nem tisztos emberi szenvedélyek sugalmazzák.

A vármegyei vasútépítő bizottságának azonban nincs mit félnie az ily ármánytól. Meg vagyunk róla győződve, hogy — tette kerülvén a dolog, a *Komjáthy* két pénzes ángliusa is épp

úgy elkámförizál, akár annak idején a *Török Zoltán*-féle konzorcium *Rothschild*-bankháza.

S épp ezért kívánatos, hogy az eféle tengeri kigyók ne bírják izzasztó hatással, kivetkőztesse nek meszeszerű titokzatoságukból.

A vármegye vasútépítő bizottsága és az érdekeltégek csak haladjon törhetlenül a maga elé kitűzött cél felé, egyenesen és anélkül, hogy jobbra vagy balra letérne. Az ángliuszokat meg hagyja ángliuszoknak lenni, kikkel a sértett egyéni hiúság majd csak kijátssza magát kedvére. Szentel nekik egy-két cikket, egy-két zónajegyet s aztán ezt a tengeri kigyót is elnyeli a feledés árja.

Vajjon ez lesz-e az utolsó?

Vasúti értekezet. A tenyő kun-szt.-mártoni, szentesi és szentes-vásárhelyi három vasúti érdekeltégek, mint erről már lapunk korábbi számaiban hírt adtunk, a folyó hó 21-én délután 3 órakor tényleg megtartotta Budapesten, a Hungária szállóban közös értekezletét *Zsilinszky* Mihály főispán elnöklete alatt.

Az egybegyűlteket *Zsilinszky* Mihály elnök üdvözlölvén, kifejté az értekezlet célját, mire a tenyő-kun-szt.-mártoni vasúti érdekeltégek részéről, annak igazgatója: *Harkányi* kijelentette, hogy ők elvben nem ellenzik az egyesülést, de csak az esetben, ha a vasút Szentestől egyenesen épül Vásárhelyre és az építési költség finanszírozását Csongrád megye veszi magára.

Hasonló értelemben nyilatkozott *Jász-Kun-Szolnok* megye alispánja: *Hajdú Sándor* is, sőt tovább ment, amikor kiemelte, hogy nekik tulajdonképpen ehhez az unatlan építő vasutvonalhoz semmi közük. Az ő vonaluk ki van építve, jövedelme biztosítva és minthogy ez így van Csongrád megye nem zárkozhat el az építkezés elől: ők nyugodtan várhatnak, nincs miért siettetniük az építkezést.

E két kijelentésre *Fekete Márton* felelt, mint előadó.

Kiemelte, hogy a tenyő-szt.-mártoni érdekeltégek felfogása téves. Számszerű statisztikai adatokkal mutatta ki előttük, hogy vonaluk távol attól, hogy jövedelmét hajtson, inkább örökös zavarral küzdött, mielőtt a szentesi vasút kiépült és jövedelmük tulajdonképpen csak e szakasz megnyitástól datálódik.

Természetes, hogy e jövedelem csak emelkedni fog a vasút továbbépítésével és így igenis érdekük, hogy Csongrád-megyével karöltve haladjanak és elősegítsék a Vásárhelyig leendő építkezést. Egyenesen megmondta azt is, hogy egyszer-mindenkorra szakítaniuk kell azzal a gondolattal, mintha a vármegyének szükségképpen ki kellene építenie e vasutat. Nem telhetné, ha akarná sem: mert ez meghaladja finansiális erejét.

E döntő érvek hatása alatt aztán a tenyő-kun-szt.-mártoni érdekeltégek képviselői kivetkőztek zárkózottságukból s az értekezlet kimondta elvben a három érdekeltégek egyesülését, az egész vasutvonal közös voltát egy igazgatóság egy egységes tarifa alatt. Az egyesülési keresztülvitele céljából egy bizottság küldetett ki, melynek feladata: szakszerveken kitűnteti az eddigi két érdekeltégek hozzájárulási hányadát, hogy így a még hiányzó összeg fedezhető és minde neknek vagyona arányában az elsőbbségi kötvé-

nyekkel leendő hozzájárulása megállapítható legyen.

S i m a Ferencz támasztott még némi nehézséget Szentes nevében, mondván, hogy Szentes nem mehet bele az elsőbbségi részvények elfogadásába, mert készpénzzel építette vasútját. Azonban S a r k a d i N. Mihály polgármester és F e k e t e Márton erre azzal válaszoltak, hogy Szentesnek ez csak előnyére lesz, mert így függ adósságáért mindjárt értéket kap, melyet esetleg haszonnal is értékesíthet.

A jegyzőkönyv hitelesítésére ezután H a r k á n y i Frigyes, F e k e t e Márton és S a r k a d i N. Mihály küldetett ki és ezzel az értekezlet véget ért, korintsem olyan sikertelenül, mint azt a „Szentesi Lap” f. évi 48 ik számának egy távirata jelentette, sőt oly sikerrel, mely teljes megnyugvást nyújt a három társulat egyesülésének megvalósulása iránt.

A kiállításból.

Közönségünk látogatási kedve éppen nem csapann s ha délelőtt kevesen tekintik is meg a kiállítást, annál többen adnak ott egymásnak találkoztól délutánoként, kivált hogy a f. hó 21 ike óta cukraszda is rendeztek be, hol a nők is megtalálják üdülését.

A vételkedv is egyre tart s különösen dícsérettel kell megemlékeznünk városunk szépeiről, kik az apró emléktárgyak elárulása, a büffé és cukraszda körül oly tevékenységet fejtenek ki, mely nagyon öregbíti a befolyó jövedelmet.

Lapunk legutóbbi számában a tártat szentesi osztályát ismertettük behatóan, most folytatjuk ismertetésünket annak előre bocsátásával, hogy ennek keretében csakis azt vesszük is vehetjük fel, ami a kiállítás nagy gazdagsága mellett figyelmünket megragadja.

A csabai osztály.

Kétszerteleül ez a tártat leggazdagabb, legváltozatosabb osztálya. Lenszövény, kezdve a legdurvabb zsákvasznon, a legfinomabb pókhálószövényig; selyemszövény aranyallal áttört mintákban; a himzés minden neme, csipkeverés, csipke horgolás és kötés, külföldi varrás, mindez együtt van ez osztályban, mely a rendezőt épp úgy dícséri mint a kiállítókat.

E gazdag női háziipar minden ágát felülről osztályban is fellünnest keltenek azonban a S z t a m p a nővérek által kiállított tárgyak, melyek öszességéről bizavást emondhatni, hogy magukban véve is felülről a csabai háziipar minden ágát. S z t a m p a Mariska védtakarói, asztalterítői, és zsebkendői, S z t a m p a Vilma futója és védtakarói s az a sok apró, finom kivitelű egyéb női kézimunka, mit a két nővér itt kiállít, mindez a tőkely olyan magas színvonalán áll, hogy bármely díszmunkakereskedésnek beszálltatóra válna.

Melánt sorakozik melléjük az itt levő két háziipar tanítónő: L ö v y Irén és H a z i Gizella, kik szintén számos díszes és főleg hasznos háziiparterméket állítottak ki. Asztali készletek, függönyök, kötények, védtakarók, milliók stb. képezik e csoport tárgyait, melyek közt különösen kiváló két butorszóvet minta, a két tanítónő együttes munkája, melyek egyikét a belga királynéknak, másikat pedig Koburc hercegnék szálították. Mindkét minta remeke a selyemszövények. Az egyik fehér és bordó, aranyszállal, a másik krém és kék mintázzal.

A díszhimzés remeke ez osztályban az a dívánváncos, melyet Haán Emma állított ki s kiváló még e nember Rabovszky Ika egy abrossza, A d a m i k Emilia függőnye, K e v á c s Szereua futója, C z i n n e r Berta sinórhímzése, B l e i e r Sarolta futója, K r e c s m á r i k Jánosné himzett asztalterítője és K r e c s m á r i k Etelka futója. A paraszthimzésben legnagyobb tökélyűek Varga Koritár Ika munkái: egy gyönyörű törülköző és a himzettégű váncoshéjja, melyek a csabai népszoba gyát ékítik a kiállítás alatt.

De ki győzné mind végigsorolni e csoport szebbnél-szebb tárgyait?

Legyen belőlük elég annyianak felelítése, amennyi figyelmünket kiválóan felkeltette.

E csoport ismertetése azonban nem volna teljes, ha nem méltatnánk kellően a közönségesebb háziipartermékeket is, a tartós szövésű zsákvasznot, elpusztíthatlan rongyszövényt és a közönséges házi vasznot, melyek egy része a kalotaszegi fodorvasznot utánozza és díszmunkákra kiválóan alkalmas.

Azt hisszük, főleg ez utóbbi cikk lesz az, mely náituk meghonosul és hölgyeink közt karos lesz.

A kiállítás többi csoportjáról legközelebbi befejező közleményünkben írunk.

Ujdonságok.

Szentes, 1890. április 24.

— **Személyi hír.** *Szilinszky* Mihály főispán ma délelőtt Derekegyházra utazik a községi hivatal vizsgálására s még a nap folyamán hazérkezik. Holnap aztán Budapestre utazik hivatalos ügyben és vasárnap érkezik haza, hogy hétfőn a kiállítást ünnepélyesen bezárja.

— **Tisztújítás Dorosmán.** A f. hó 21 én tartották meg a legszebb redben Dorosmán az általános tisztújítás. A tisztviselői karban alig történt némi változás, ez is csak a tisztikarnak, a községnek előnyére. Hogy a választási küzdelem nagyobb hullámokat nem vert, annak oka a választási elnöknek dr. Kelemen Béla főszolgabírónak megnyerő modorában, tapintatall párosult erőnyében, igazságos, részrehajlatlan intézkedéseiben rejlik, s ezzel csak igazolta a fiatal főszolgabíró azon osztatlan bizalmát, melyet ő Csongrádvármegye közönsége kiáltott, mely igazságos eljárásairól Dorosma község elismerését, közönségét jegyzőkönyvileg is kifejezte. A választás eredménye a következő: Főbíróvá C z e k u s Andor választott meg, albróvá K ó t h Ferencz. Közpénztárnokká Zádory Mátyás, költségmáti íj. Komáromy Ferencz, tanácsbellekké Jerney Mihály, Illés Antal, Dudás Béla és íj. Czekus Ferenc, adószedővé Balázs Márton, ellenőrök Cékus Ferencz íj., adógyűlventartóvá Komáromy László, rendőrbiztosá Benke Imre, egyház-, kórházgondnok s alapítványi pénztárnokká Tajthy Antal, iktató s kiadóvá Molnár István, az üresedésben volt egy irnok állására pedig Nagy Sándor választott meg. Ezen átlások mind közfelkiáltással töltettek be. A választás után a megválasztottak a törvényben előírt esküt letették és ezzel a tisztújítást véget ért.

— **A mezők veszedelme.** A mezői gazdák réme, egyike a legpusztítóbb férgeknek, isten csapása egyes vidékeken — a sásákak, a szárazság következtében veszedelmes sokaságban kelnek ki a tavaly lerakott és a hatóság minden igyekezete dacára elpusztítani nem sikerült petékből. A csordajárási fődekben már megkezdették pusztításukat s ha idejkorán elejét nem veszik szaporodásuknak, még veszedelmesebb mérveket is ötenek, míg ellenben most, annak idején talán még végleges kiirtásuk is sikerülhetne s midőn a hatóság figyelmét erre felhívni köteleességünknek tartjuk, figyelmzettetjük egyszermind arra, hogy ennek elhanyagolása aligha többre nem fog kerülni, mint amennyit a tavalyi irtásukra kiadott összeg kitesz. ezenfelül még az utólagos irtás is kerülhet ugyanannyiba.

— **Löszleme.** Hogy látszik Beniczky Gábor, a bécsi időleges kiállítás magyar népies lókiállítás csoportjának rendezője nem hiába kereste meg a kiállításon leendő részvételre közzetett felhívásával gazdalkodó közönségünket, mert ha az eredmény nem is valami fényes, de tekintetbe véve lötenyésztesünk elhanyagolt voltát, a gazdasági életnek hiányát, mely hivatala volna gazdasági felügyelt a gazdalkodás egyes ágazataira felhívni, annak foganatosítására, tökéletesítésére ösztönzőjakkal sarkalni, eléggé kielégítőnek mondható A kiállításon snját nevelésű csikóikkal való részvételre 5 gazda

jelentkezett és az ezek általi bejelentett csikók felett tartott szemlést Beniczky Gábor a. f. hó 20 án, mely alkalommal a tér díjak befizetése céljából ki is töltötte a bejelentési íveket. A kiállítók az állam által minden darab ló után fizetendő 50 frt segélyen kívül még a város és Csongrádvármegye anyagi támogatására is számíthatnak, miáltal a kiállításon való részvétel még inkább meg lesz könnyítve.

— **Az első vevő.** A házi-iparkiállítás első vevője Beniczky Gábor miniszteri titkár volt, ki épp a megnyitás napján városunkban időzött, a bécsi népies lókiállításra nevezett lovak fölvizsgálása céljából. E hírről kapcsolatban megemlíttük, hogy a min. titkár fivere, Beniczky Géza honoki földbirtokos a napokban szintén városunkba fog érkezni a kiállítás megtekintése végett.

— **A csordajárási földek hasznosítása.** A f. é. april. hó 8 án tartott városi közgyűlés határozatából kifolyólag, a csordajárási földek, mint az előző években most is úgy hasznosítottak, hogy legelőnek adatnak ki akként, hogy minden darab telen után 12 frt szájbér fizetendő, mely öszszegét az egyes tehéntulajdonosok a városi közpénztárnál fizetik le. Tekintetbe véve, hogy a lefizesetek határideje már május 1-én lejár, az eddigi eredmény nem mondható valami nagyon kedvezőnek, mert mintegy 181 drab. telen van a két csordajárási beíratva, mely után 2172 frt fizetett be, pedig e cimen befolyandó összeg gyanánt a költségtervben 12 000 frt van előírva.

— **Szerelmek csapása.** Az a szív, az a szív! Az a kis hársdarab ott az emberi test baloldalon a bordák mögött, milyen szűk kis lakosztályból áll, melynél meg a legszegényebb napszámok igénye is nagyobbra terjednek, mégis mennyi ideiglenes lakónak ad helyet, ha — a tulajdonosnak úgy tetszik. Egyszer szőke, mászor barna tartja azt elfoglalva, majd meg mind a kettő. Ebből azután származik zavar, zavarból riadalom, riadalomból ördögök stb. mint ahogy megtörtént ez a f. hó 22-én S z a b ó Sándor báljégtulajdonos hazánál. Leven pedig ez a S z a b ó Sándor ezelmes és teltvegyő férfi, ki fellemelkedve a modern kor illemszabályain és a vallásalkalva házassági törvénynek, mint szentegnek közepkorba visszanyúló ódonágán: ahelyett, hogy a pap előtt mondtotta volna a homotimlan-holdidoligant, eleget tartotta, ha az útcáról felszed egy nőt, hogy azzal legyen, mindennapi kenyéret megossza, miután erős lété volt, hogy V a r g a Zsuzsannaék és i d ő s z e r i n t ő az egyedüli szivebálvány. Így éltek azután boldog egyetértésben és egyesül erővel vezették az üzletet, míg az asszonynek egyik kedvese a régebbiek közül, hosszú vándorlás után haza nem került, hogy felzavara ennek a családnak már-már megállapítani velt boldogságot. Mert hát N e m e t h Imre hánatos szíve is vissza-vissza vágott az elhagyott galambfészek után s miután végtő szívere hosszú bujdosása közben nem talált gyogyírt, hazajött, hogy még egy, utolsó kísérlet legyen a megbántott kedves kiengetésére. Itthon azután megtudta a távolléte alatt történt históriát. Hogy hát V a r g a Zsuzsanna azóta már sok-sok szíven ejtett az övehez hasonló sebet, melyek közül egyet úgy gyogyított meg, hogy feljárnolta a károsnak maga helyett a hűgát, mivel ez most vadházasságban is él. Tetszett az eszme a megbántott kedvesnek s felkereste hajdani inádotját, hogy ha már másként nem lehet, hát segítsen az ő baján is úgy. De az asszonyban is felgerjedt a régi szenvedély, új életre tamadt a régi láng s átlövele tartá az elvesztett hűt d r á g k i n e s e t, midőn a jelenlegi parancsolója betoppant. Lett erre nagy fejtörés, asszonykergetés. rombolás, tombolás és fogak vacogása, végül pedig a gazda bezártá üzletét és elment mulatni. Este azután ittas fővel, töltött revolverrel felkereste id. sógorát, hová az elázott asszony árukkelével együtt elmenekült s miután nem akarták beerezteni, belélt az ablakon. Az éppen arra járó örjárt úgy szállította be megköltözve a rendőrségre az örzögöt, hol azután másnap kibékíteni igyekeztek azelított asszonnyal, mely hogy sikerült-e, azt eléggé bizonyítja Szabó Sándornak a jövőben retett bízalma, mely egy revolverre szánt öt frtot helye kilátása.

— **Tömeges látogatás.** A polgári leányiskola növendekai tegnap délután, tanítóik

vezetése alatt testületileg tekintettek meg a háziparkiallítást. Ohajtandó volna, hogy az elemi népskolák felsőbb osztályainak leány növendékei és a gimnáziumi tanulók is követnék e jó példát annyi inkább, mert ritkán kínálkozik nálunk alkalom ily tanulási kiállítás megtekintésére s a csekély 10 kr. belépti díjért, kivált tanítói vezetése mellett, bőségesen tehetnek szert ismeretekre. Ma, csütörtökön, mint bennünket értesítetek, Mindszentről ráindul át hozzánk egy nagyobb társaság, ugyancsak a kiállítás megtekintésére véget.

— **Vízi művek fölülvizsgálata.** A csongrád-sövényházi ármentesítő társulat által a „Vidre-éren” épített szorító gát-munkák fölülvizsgálata tegnapi délután vette kezdetét. Műzser Ferenc, műszaki tanácsos vezetés alatt. A fölülvizsgálat legalább is két napig tart s ha készen lesznek vele, véget ér az ármentesítő társulat töltéséi egész felső szakaszának fölülvizsgálata.

— **Papjelölés.** A szentesi zsidó hitközség képvisellete a f. hó 22-én tartott közgyűlésében ejtette meg az úresedésben levő rabbiállásra jelöléseit. Összesen három pályázó jelöltet és pedig dr. Náda Gyula, ki legutóbb artort próbaszónoklatát va a hívek nagy többségének tetszését megnyerte és dr. Elszász Bernát 11—11, dr. Klein kolozsvári rabbi pedig 6 szavazattal. A pályázók közül az első és utóbb nevezett úgy magyarságánál mint egyéb képzettségénél fogva mindenben alkalmas e fontos tiszt betöltésére, dr. Elszász Bernát jelését azonban, azon kudarc után, melyet a múltkori jelöléssel az egyházi előjáróság vallott, teljességgel nem értjük, mert hiszen a magyar nyelvet oly foryafékosan beszéli, hogy a hitoktatást sem teljesíthetné s hisszük is, hogy városunk magyar ajku és magyar érzésű zsidóság a kellő éréllyel fel akcióba lépni e jelölés ellen, mely a képviselletei közgyűlésnek bizony nem szolgál dicséretére.

— **Hímen.** Krug János szegvári gözmalomtulajdonos szeretetreméltó leányát, Karolina kisasszonyt május hó 6-án vezeti oltárhoz Kellner József ur, a szegvári r. kath. kolostor templomban. Zavartalan, tartós boldogságot kívánunk az ifjú párnak.

— **Uj lap.** „Csongrád megyei közlöny” címen a f. hó 26-án, szombaton új társadalmi hetilap indul meg városunkban Goldstein Mór köznyomodalattulajdonos kiadásában. Az új lap szerkesztője Szánthó Lajos, a csongrád megyei hitészövetkezet pénztárnoka lesz és maga e körülmény biztosítékot nyújt arra, hogy sajtónk egy jól szerkesztett organummal gyarapszik az új lapban.

— **Egyleti hír.** A sport-egylet működő tagjai a f. hó 22-én kezdték meg a rendszes tornázást, melyre ezentul hetenként két óra — kedden és pénteken d. u. 6—7-ig van kitűzve. Ez alkalommal meg megemléjtük azt is, hogy gr. Vay vivómaster már május 15-én ideérkezik, hogy a szerződés szerint magát kötelezett vívatanításból a tanfolyamot megkezdje.

— **Kiállítás rövid hírek.** Kiállításunk ismét gyarapodott pár kiváló tárgygal. Így Kovács Szereza Szarvasról egy gyönyörűen himzett futera küldött be; Dr. Gaár Vilmosné pedig egy művészi kivételű szines himzésű kredencterítő, mint veszméri házipark terméket, mely ott most honosult meg a közép közt és már is szép leendőlt vet. — A kiállítás rendezősége meghívta gróf Károlyi Sándort és az aradi kiállítási bizottságot a háziparkiallítás megtekintésére és kiállítás van rá, hogy a meghívottak a napokban városunkba is érkeznek. — A harmadik nap bevétele, belépti jegyekből 27 frt, a 4-ik napé pedig 30 frt 60 kr volt. — Tegnap látogatták meg a kiállítást testületileg az alsópárti leányiskola növendékei is, kiknek Szabó Lajos tanító rövid szemléleti oktatás is adott a szövözkérlől.

A mosógép és tisztviselők congressusa. A tisztviselők legutóbbi congressusának egyik tárgyat képezte az a kérdés: Mily eszközökkel lehetne a hivatalnokoknak lehetővé tenni azt, hogy az életnek mindinkább felmerülő követelményeinek megfelelhessenek, annélkül, hogy a legfontosabb életszükségletekből tulságot sokat elvonni kellene? E kérdés megoldására néhány többé kevésbé gyakorlati javaslat történt, melyek közül néhányat mint „figyelemre méltó” elfogadtak. Általános érdeklődést keltett azonban Engelhardt vasuti tisztviselőnek következő előadása: „E kérdés, melyről itt tanácsozunk már régóta foglalkoztatott. Több ízben gondolkoztam ennek megoldása fölött és szerény háztartásomnak csekély költségeloirányzatában gyakran tettem próbákat, csak egy tételt nem mertem bántani, habár az jövedelmemnek csekély részét vette igénybe. Ez a „mosás” tétel, mert nem különös büszkesége leli fehéreműszekrényében; de magam is szívesen lemondok egyről-másról, de fehéreműnkéül mitsem szeretnék magunktól megtagadni. Egy szerencsés véletlen mégis megmutatta az utat, hogy miként lehet e tételnél tetemes megtakarítást eszközölni annélkül, hogy kedvece gyengeségünköl engedni kellene. Sőt mondhatom, hogy azt most még nagyobb mértékben elégítjük ki és a mellett tetemes összeget takarítunk meg, melyet más célra fordíthatunk. Mintegy 2 évvel ezelőtt egy barátomat látogattam meg, mely alkalommal néjt egy egyszerű és csinos kiállításgéppel való foglalkozás közben találtam. Kérdésemre, de a gépen alkalmazott táblaeska által is megtudtam, hogy ez egy Herceg Sándor hazánkban Bécsben Craben Bräuner strasse. 6. sz. alatti raktarából való mosó- és faszaró-gép (Stralcoos és Boner szabadalma). E gépek a korábban felölük a lapokban olvasott nyilatkozatok által már régen felkeltették érdeklődésemet, de mindig kételkedtem, hogy egy gép képes volna a mosás faszaró munkáját a fehéremű rongálása nélkül végezni. De barátom neje annyira dicsérté a gépet, és mivel magam is meggyőződtem a gének valóban kitűnő munkájáról, tudva továbbá, hogy barátom neje fölötté takarékos és praktikus asszony, azonnal elhatároztam egy ily gép beszerzését. E célból érintkezésbe léptem az előbb említett céggel, mely a legnagyobb előzékenységgel azonnal beküldte képes árjegyzékét. Nagyon kellemesen érintett a cég ama kijelentése, mely szerint tisztviselők, tanítók, katonaság, csapattestek, intézetek, kórházak stb. számára e gépek fölötté előnyös részlejtetésre is szállítja ugyanoly árban, mint készpénzfizetésnél. Ez a reám nézve fölötté kellemes előny egy teljes készletnek azonnali megrendelésére indított, mely egy mosó-, egy faszaró- és egy mangleó gépből állott. Meg kell vallanom, hogy ily hasznos tárgyat még soha sem szerettem be ily könnyűséggel, mert a megtakarítás, melyet nóm e gépek által elért oly nagy volt, hogy az teljesen elég volt a Herceggel kikötött havi részletek pontos törlesztésére. E mellett sokkal szebb és kifogástalanabb fehéreműnk van mint azelőtt, mikor minden a mosón szeszelyétől és szorgalmától függött. A fehéremű kimélve van és nőnek az az előnye, hogy nincs szüksége sem mosókonyhára, sem mosónőre, mert a mihez azelőtt egy egész nap és két ember kellett, azt most egy leány e gépekkel rövid 2—3 óra alatt könnyen elvégzi és pedig akár a konyhában vagy az előszobában is, mert e gépeknel a kellemetlen gőz stb. ki van zárva és a mosás napja e gép által minden eddigi borzasztóságot elveszti. Szóval e kitűnő gép alkalmazása által a „mosás” tekintélyes kiadási tételénél nagy megtakarítást érek el, melyt más célra használhatok fel. Örömmel ragadtam meg már gyakran az alkalmat e kitűnő gép beszerzését barátimnak ajánlani, kik mindannyian hasonló előnyös eredményt értek el általa. Ma is szívesen ragadtam meg az alkalmat, hogy tisztelt collegáimnak e kitűnő háztartási gépek beszerzését ajánljam és azt hiszem, hogy azoknak általános alkalmazása nagyban hoz-

zá fog járulni az általunk ma tárgyalt kérdés megoldásához”. Élénk taps és elismerés jutalmazta a szótól érdekes előadásáért és miután a gyűlés köszönetet mondott az előadónak elhatározta e közérdekű javaslat közérdeletét. Még csak azt tartjuk szükségesnek felemlíteni, hogy Herczeg magyar állampolgár és hogy mosógép és meidítógépek hagyárának gyártmányai számára Budapestben, az Erzsébetkörút 56. sz. alatt mintaraktárt nyitott.

Irodalom.

„Divatszalon.” Szabóné Noga Janka és Fánghé Gyöjtő Izabella mint társzerkesztők, a fenti címen valóban pazar díszszel kiállított tartalmas és irodalmi részben magas színvonalon álló divatlapot adnak az előkelő magyar hölgyvilágnak, mely teljesen alkalmas arra, hogy kiszorítsa a külföldi divatlapokat. A lap díszes kiállítása mellett rendkívüli olcsósága teszi ajánlatossá, mert előzetési ára egész évre csak 6 frt és már e körülménnyel fogva is melegen ajánlhatjuk hölgyeink figyelmébe.

Lapfoglalónos és felelős szerkesztő: Dr. Mátéfy Ferenc.
Társ-szerkesztő: Bánfalvi Lajos.

Nádeladás.

Halász Szabó Ferencnek nádja van eladó. Értekezhetni a tulajdonossal II. 146 házszám.

HIRDETÉS.

Alóírott tisztelettel értesítem a nagyérdemű közönséget, hogy az eddig, úri-úta 30. sz. a. lévő

női és úri cipész üzletemet

a ref. egyház bérház-épületébe, Nagy Ferenc úr üzletének átellenében, helyeztem át.

Amidőn ezt tudatom, ez alkalommal bátorkodom felkérni a nagyérdemű helybeli és vidéki megrendelőimet, hogy eddigi szíves pártfogásukat továbbra is fenntartani szíveskedjenek.

Gyors, pontos munka- és jutányos árról biztosítva, maradok

Szentes, 1890. április hó.

mely tisztelettel

Magyar Mihály,
cipész mester.

2-1

Figyelmez tetés.

A szarvasmarhák és lovak nyárléletetésre való kihajtási idejének bekövetkezésével figyelmeztetik a jószágtartó közönséget, hogy idegen vármegyébe csak egy évnél nem régebb, egy neves és nem hátratos, 10 napon belül megajított egészségi és irányítási, vagyis a hajtási hely megjelölési záradékkal ellátott marhalevéllel — és csak is az e célra hatóságilag kijelölt utakon szabad jószágokat hajtani; ellenben marhalevél nélkül hajtott jószágot hajtani tilos és a marhalevél nélkül hajtott jószágok ki vanának téve a feltartoztatásnak, esetleg bitang-ságba vételnek.

Szentes, 1890. ápril. 23.

RENDŐRKAPITÁNYSÁG.